

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

at mene, der var en vis Usikkerhed i mine Udtalelser med Hensyn til de 10 Aar. Det er der efter min Mening ikke. Selve Motorafgiften lægges fast for 10 Aar, men den Maade, hvorpaa Amterne bestrider deres Forpligtelser overfor Vejvæsenet, vil være afgørende for, hvorvidt Amtskommunerne kan være sikre paa, at Afgiftens indbyrdes Fordeling kan holde i de 10 Aar. Dèr maa Ministeriet forbeholde sig at komme med en Revision af Loven paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund var bange for denne 10-aarige Periode, og jeg vil derfor — foruden det, jeg allerede har sagt om Grunden til, at jeg mener, man bør holde paa en saadan Periode — give lidt Oplysninger om, hvorledes Forholdene ligger allerede i Øjeblikket med Hensyn til Vejarbejder.

Der indkom sidste Sommer Indstillinger om Tilskud til særlige Vejarbejder til et Beløb af ca. 50 Mill. Kr. Efter at man havde frasorteret saadanne Vejarbejder, som ikke kunde falde ind under Lovens Tilskudsbestemmelser, var der til Rest Vejarbejder til et Beløb af ca. 43 Mill. Kr. Deraf blev der bevilget Arbejder for ca. 32 Mill. Kr. med et Tilskud — altsaa Halvdelen — fra Vejfonden, saaledes at der blev lagt Beslag paa 16 Mill. Kr., som blev fordelt over Aarene indtil 1934—35. Resten henvistes til at fremkomme paa ny sammen med nye Indstillinger nu til Nytaar, og disse Indstillinger indgaar for Tiden til Ministeriet. Den samlede Værdi af disse nyindstillede særlige Vejarbejder kender jeg endnu ikke, men efter hvad der allerede er indgaaet, skal det ikke undre mig, om Tallet vil komme til at ligge oppe mellem 80 og 100 Mill. Kr., og hvis vi altsaa indenfor den 5-aarige Periode, som vi hidtil har regnet med — altsaa fra indeværende Aar til 1934—35 — skal regne med de Fordelingstal, vi kender — og vi tør jo ikke indlade os paa at regne med Beløb, som vi ikke ved indgaar —, saa har Ministeriet til Raadighed 5 Mill. Kr. for det første Aar og 9 Mill. Kr. for hvert af de efterfølgende Aar.

Vi kan endnu ikke regne med mere end 48 Mill. Kr. i Afgift for indeværende Aar, altsaa vi maa regne med, at vi ogsaa kun har 9 Mill. Kr. for de efterfølgende; det vil sige, at vi i disse 5 Aar vil kunne disponere aarligt over i alt 42 Mill. Kr. Heraf er de 16 fordelt i September Maaned, tilbage er der 26 Mill. Kr., svarende altsaa til Vejarbejder for 52 Mill. Kr., hvilket vil sige, at vi for at imødekomme de allerede nu det første Aar, ved Nytaar 1931, foreliggende Indstillinger

antagelig skal give Anvisning paa Tilskud rækkende ud over de første 5 Aars Periode; og det er selvfølgelig af allerstørste Betydning, om man saa tidligt som muligt kan give Kommunerne Tilsagn om, hvornaar de i det seneste kan vente Tilskud til deres Vejarbejder, idet de saa kan indstille sig paa naar som helst at kunne begynde paa disse Arbejder.

Det vil derfor — jeg ser ikke rettere — allerede til næste Aar være nødvendigt, at man kommer langt ind over den første 5-aarige Periode med Hensyn til Løfter om Fordeling til Kommunerne, for at de kan disponere, og jeg ser derfor ikke bedre end, at en 10-aarig Periode maa være rimelig. Men hvis Rigsdagen nødtigt vil have en saadan fast 10-aarig Periode — og jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Hedelund, at han for saa vidt var principielt imod en Revisionsbestemmelse — ja, saa er jeg ogsaa villig til helt at slette Revisionsbestemmelsen, den Mulighed kan jeg ogsaa tænke mig, saa man med andre Ord forbeholder sig at revidere, naar Rigsdagen synes, der er rimelig Anledning dertil. Men hvis der skal en Bestemmelse ind om Revision efter et vist Aaremaal, kan jeg efter alt, hvad der foreligger, og alt, hvad der i denne Sag har Interesse for Kommunerne, ikke indse, at man kan fastsætte en Revisionsperiode paa mindre end 10 Aar.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund spurgte, hvorfor der var foretaget den Ændring i § 2, at der nu var to, der kunde være Tale om at henholde sig til med Hensyn til Betalingen af Vægtafgiften, idet det ærede Medlem sagde, at denne Afgift jo dog betales forud. Det, der er det afgørende, er, hvem man kan henholde sig til; Køretøjet kan være solgt i Mellemtiden, og saa vil man altsaa nu have to at henholde sig til. Tidligere maatte man henholde sig til den, der havde indregistreret det, men Opkrævningsmyndighederne har gjort opmærksom paa, at det var rigtigt, at man ogsaa havde Ret til at henholde sig til den Ejer, der havde Vognen, selv om han ikke havde indregistreret den, endnu.

Det ærede Medlem ønskede at faa overvejet det Spørgsmaal, om man kunde fritage stationære Motorer for Benzinafgift. Dette vedrører jo selve Benzinafgiftsloven, som ikke er til Revision i Øjeblikket, og Finansministeriet, men der er selvfølgelig ingen Tvivl om, at det ærede Medlem vil kunne faa Lejlighed til i Udvalget at faa Finansministeren i Tale om dette Spørgsmaal, som jo har Tilknytning til denne Lov.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich var glad